

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217010470
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2217010470.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaných J. D. a Y. D., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmena b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaniach oboch obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 24. októbra 2018, č. k. 4T/120/2017-190, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. februára 2020 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 odsek 1 písmeno d), odsek 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok u oboch obžalovaných vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaní

J. D., nar. XX.XX.XXXX v D. Y., trvalé bydlisko
Dunajská Streda

F. č. XXX/XX, K. - K. Y., okres

a

Y. D., nar. XX.XX.XXXX v D. Y., trvalé bydlisko M. č. XX, T. J., okres Dunajská Streda,

o d s u d z u j ú

J. D.

podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), §
38 odsek 3, § 49 odsek 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo
výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do
ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Szabolcs Dinga

podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písmena l), § 37 písmeno h), § 38 odsek
2, § 41 odsek 1, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo
výmere 22 (dvadsaťdva) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do
ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste

- rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/134/2016 z 10. mája 2017, právoplatný 25.
mája 2017 a

- trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/86/2016 z 13. júna 2016,
právoplatný a vykonateľný 13. júna 2016,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku
ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 24. októbra 2018, č. k. 4T/120/2017-190, uznal obžalovaného J. D. za vinného v bodoch 1/ až 3/ z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, z toho v bodoch 1/ a 2/ čiastočne spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a v bode 3/ podľa § 212 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a obžalovaného Y. D. uznal za vinného v bode 1/ z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a v bodoch 4/ až 6/ z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v bode 1/ obž. J. D. a Y. D.

dňa 13.04.2016 v čase okolo 02:30 hod. na adrese T. J., sídl. M. O. č. XXXX/X, okres Dunajská Streda po predchádzajúcej slovnej dohode z obytného bloku, z priestoru pivnice spoločne odcudzili 1 ks detský teleskopický bicykel MTB značky CTM DIRTKING Xpert, žltej farby, zakúpený v roku 2015 a to tým spôsobom, že bez použitia násilia sa dostali cez otvorené vchodové dvere do obytného bloku, kde v pivničných priestoroch našli predmetný bicykel, ktorý bol uzamknutý zámkom na bicykle a pripútaný k zábradliu spolu s druhým bicyklom, zámok obvinený J. D. prerezal kliešťami, následne bicykel vyniesli von, kde obvinený Y. D. nasadol na odcudzený bicykel, s ktorým odišiel do obce K., okres Dunajská Streda a tam bicykel predali za 30,- eur, čím pre poškodeného M. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom T. J., Y. M. O. č. XXXX/X, okres Dunajská Streda spôsobili škodu vo výške 500,- eur podľa odborného vyjadrenia, pričom bolo zistené, že obvinený J. D. bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k.: 2T/128/2015 zo dňa 09.12.2015, právoplatným dňa 09.12.2015 a obvinený Y. D. bol za priestupok proti majetku v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý blokovou pokutou nezaplatenou na mieste zo dňa 01.02.2016, číslo pokutového bloku 12059869, právoplatnou dňa 01.02.2016 a bol v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona trestným rozkazom Okresného súdu pod číslom konania 1T 35/2015 zo dňa 03.03.2015 právoplatným dňa 19.03.2015 odsúdený, v bode 2/ obž. J. D.

dňa 18.04.2016 v čase okolo 09:30 hod. v meste T. J., okres Dunajská Streda z areálu Základnej školy B. U. s vyučovacím jazykom maďarským, na adrese U. ulica, zo stojana pre bicykle pred hlavným vchodom za pomoci kombinačiek prestrihol zámok bicykla, následne odcudzil 1 ks pánsky bicykel značky MTB CTM Delta výrobného čísla P0025B, s ktorým bicyklom následne vyšiel na vlakovú stanicu T. J. a odcudzenú vec predal v meste Dunajská Streda, čím pre poškodenú S. A. nar. XX.XX.XXXX, bytom T. J., D. č. XXXX/XX, okres Dunajská Streda spôsobil škodu vo výške 550,- eur, podľa odborného vyjadrenia, pričom bolo zistené, že obvinený bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k.: 2T/128/2015 zo dňa 09.12.2015, právoplatným dňa 09.12.2015. v bode 3/ obž. J. D.

dňa 01.05.2016 v čase okolo 03:00 hod. v obci K., A. N., ulica J. číslo domu XXX/X, okres Dunajská Streda preskočil uzamknutú železnú vchodovú bránu, tak sa dostal na dvor pozemku neobývaného rodinného domu vo výstavbe, následne vypáčil visiaci zámok na drevenom sklade, odkiaľ odcudzil 1 ks benzínový krovínorez nezistenej značky oranžovej farby, 7 ks vrtákov zn. Makita v rôznych rozmeroch, 1 ks kliešte zn. KNIPEX a 1 ks golfovú tašku zn. WOLFRAFT, následne na rodinnom dome doposiaľ presne nezisteným spôsobom vypáčil a poškodil vchodové dvere rodinného vo výstavbe, avšak odtiaľ nič neodcudzil, potom s kliešťami zv. Herkules odrezal zámok na bráne, aby nemusel preskakovať oplotenie pri odchode, čím pre poškodeného A. X., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom K., ul. M. č. XXX/XX, okres Dunajská Streda, poškodením visiaciach zámokov a vchodových dverí spolu šrámom spôsobil škodu vo výške 250,- eur a odcudzením vecí spôsobil škodu vo výške 260,- eur podľa odborných vyjadrení, pričom bolo zistené, že obvinený bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 2T/128/2015 zo dňa 09.12.2015, právoplatným dňa 09.12.2015, v bode 4/ obž. Y. D.

dňa 02.06.2016 v čase okolo 09:08 hod. v meste T. J., U. č. X, okres Dunajská Streda z predajne zv. DM drogerie bez použitia násilia z regálu odcudzil 1 ks parfum značky Guess 50 ml v hodnote 32,99,- eur, 1 ks parfum značky James Bond 007m 30 ml v hodnote 19,99,- eur a 1 ks parfum značky Bvlgari m 50 ml v hodnote 49,99,- eur, čím pre poškodenú spoločnosť DM drogerie markt, s.r.o., so sídlom na Pántoch 18, Bratislava spôsobil škodu vo výške 102,97,- eur, v bode 5/ obž. Y. D.

dňa 04.06.2016 v čase okolo 09:27 hod. v meste T. J., U. č. X, okres Dunajská Streda z predajne zv. DM drogerie, bez použitia násilia z regálu odcudzil 1 ks parfum značky DAVID BECKHAM m 40 ml v hodnote 26,99,- eur a 1 ks parfum značky James Bond 007 w 50 ml for woman v hodnote 34,99,- eur, čím pre poškodenú spoločnosť DM drogerie markt, s.r.o., so sídlom na Pántoch č. 18, Bratislava spôsobil škodu vo výške 61,98,- eur,

v bode 6/ obž. Y. D.

dňa 08.06.2016 v čase okolo 16:05 hod. v meste T. J., U. č. X, okres Dunajská Streda z predajne zv. DM drogerie, bez použitia násilia z regálu odcudzil 1 ks parfum značky Guess m 50 ml v hodnote 32,99,- eur, 1 ks parfum značky James Bond 007 m 30 ml v hodnote 19,99,- eur a 1 ks parfum značky James Bond 077 w, 30 ml v hodnote 27,99,- eur, čím pre poškodenú spoločnosť DM drogerie markt, s.r.o., so sídlom na Pántoch č. 18, Bratislava spôsobil škodu vo výške 80,97,- eur,

čím pre poškodenú spoločnosť DM drogerie markt, s.r.o., so sídlom na Pántoch č. 18 Bratislava spôsobil celkovú škodu vo výške 245,92, eur, pričom bolo zistené, že obvinený bol za priestupok proti majetku v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý blokovou pokutou nezaplatenou na mieste zo dňa 01.02.2016, číslo pokutového bloku 12059869, právoplatnou dňa 01.02.2016 a bol v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda pod číslom konania 1T/35/2015 zo dňa 03.03.2015 právoplatným dňa 19.03.2015 odsúdený.

Okresný súd za to obžalovaného J. D. odsúdil podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmena l), § 37 písmeno h), písmeno m), § 38 odsek 4 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaného Szabolcsa Dingu okresný súd za to odsúdil podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmena l), § 37 písmeno h), písmeno m), § 38 odsek 4, § 41 odsek 1, § 42 odsek 1, § 41 odsek 3 Trestného zákona k nepodmienečnému úhrnnému súhrnnému spoločnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň okresný súd podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/134/2016 z 10. mája 2017, právoplatný 25. mája 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Súčasne podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona zrušil celý výrok o vine a celý výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/86/2016 z 13. júna 2016, právoplatný 13. júna 2016.

Zároveň okresný súd rozhodol o náhrade škody.

Okresný súd v odôvodnení uviedol, že obaja obžalovaní realizovali na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, preto vykonal dokazovanie len čo do výroku o treste a náhrade škody.

Výrok o treste u obžalovaného J. D. odôvodnil tým, že v registri trestov má od roku 2009 do roku 2017 štyri záznamy, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/24/2017 z 11. mája 2017, právoplatným 27. mája 2017 pre zločin krádeže spolupáchateľstvom k podmienečnému úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere tri roky so skúšobnou dobou v trvaní tri roky s probačným dohľadom. Ďalej uviedol, že na strane tohto obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona. Pri prevahe priťažujúcich okolností nad jednou poľahčujúcou okolnosťou podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona mu súd podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej zákonnej trestnej sadzby vo výmere šesťnásť mesiacov s tým, že ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Uloženie nepodmienečného trestu bolo dané tým, že obžalovaný jednotlivé skutky spáchal v čase jeho predchádzajúceho podmienečného odsúdenia. Takto uložený trest považoval súd za primeraný a zákonu zodpovedajúci.

U obžalovaného Y. D. okresný súd výrok o treste odôvodnil tým, že obžalovaný bol v minulosti päťkrát súdne trestaný. Ide o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/86/2016 z 13. júna 2016 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/107/2016 zo 7. júla 2016 bol obžalovanému za pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp.

zn. 4T/134/16 z 10. mája 2017, právoplatným 25. mája 2017, bol odsúdený za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a šesť mesiacov. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/136/2017 z 11. septembra 2017 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Na strane tohto obžalovaného súd taktiež zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona. S poukazom na ust. § 38 odsek 4 Trestného zákona u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného úhrnného a spoločného trestu s poukazom na § 41 odsek 1, § 42 odsek 1 Trestného zákona a § 41 odsek 3 Trestného zákona. Okresný súd preto podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere dva roky a štyri mesiace. Podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/134/2016 z 10. mája 2017, právoplatný 25. mája 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad z dôvodu, že vo vzťahu k tomuto rozsudku prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona. Keďže obžalovanému prichádza do úvahy uloženie spoločného trestu podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona zrušil okresný súd výrok o vine a celý výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/86/2016 z 13. júna 2016, právoplatný 13. júna 2016. Okresný súd ďalej odôvodnil aj výrok o treste.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní voči nemu obaja obžalovaní zahlásili do zápisnice odvolanie čo do výroku o treste. Prokurátor si ponechal lehotu, no v zákonom stanovenej lehote odvolanie voči rozsudku nepodal.

Obžalovaný Y. D. odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Zsolta Hodosi. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvolanie podáva len voči výroku o treste, pričom namietala nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom, ktoré sa podľa neho prejavilo v dvoch rovinách.

V prvej rovine došlo k porušeniu zásady zákazu dvojitého pričítania vyjadrenej v ust. § 38 odsek 1 Trestného zákona, keďže okresný súd jeho recidívu (odsúdenie) zohľadnil jednak ako zákonný znak skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a zároveň ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol v minulosti odsúdený. V tomto smere poukázal na komentáre k odbornej literatúre, či na rozsudky Najvyššieho súdu SR zo 4. októbra 2011, sp. zn. 4Tdo/20/2011 a z 25. septembra 2018, sp. zn. 4Tdo/19/2017. V tomto smere uzavrel, že v dôsledku tejto chyby súd nesprávne ustálil prevahu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, hoci správne mal byť ich pomer vyrovnaný a trest odňatia slobody sa mal ukladať v rámci rozpätia od 1 do 5 rokov.

V druhej rovine okresný súd pochybil pri samotnom ukladaní súhrnného trestu. Rozoberajúc teoretické východiská pre ukládanie súhrnného trestu, poukazujúc na judikáty Najvyššieho súdu SR obžalovaný namietal, že súhrnný trest mu mal byť uložený aj vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/107/2016, nielen vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/134/2016. Keďže trest vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/134/2016 v trvaní 18 mesiacov už vykonal, aktuálne vykonáva trest vo veci 0T/107/2016 vo výmere 2 mesiace a ostáva mu vykonať trest vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/107/2016 vo výmere 1 rok, bude mať k 1.1.2020 vykonané všetky skôr uložené tresty, ku ktorým prichádza do úvahy uloženie súhrnného a spoločného trestu v trvaní 2 roky a 8 mesiacov, kde by bolo na mieste podľa jeho názoru uvažovať aj o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti obžalovaný v konečnom návrhu žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil podľa § 321 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku a následne aby sám postupom podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol tak, že u obžalovaného upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/134/2016 a trestnému rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/107/2016. Obžalovaný J. D. odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ladislava Pongrázca. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvolanie podáva len voči výroku o treste. Ako prvé namietal, že súd u neho nesprávne zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, lebo zo štyroch odsúdení evidovaných v registri trestov má to prvé zahľadené, ďalší výrok o treste bol zrušený a tretí výrok o treste nadobudol právoplatnosť až po spáchaní súdených skutkov. Ďalej namietal, že nakoľko súdené skutky spáchal pred vyhlásením a právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/24/2017 z 11. mája 2017, mal mu okresný súd uložiť súhrnný trest vo vzťahu k

tomuto odsúdeniu, čo neurobil. Do tretice namietal, že hoci v konaní pred súdom realizoval vyhlásenie o vine, súd mu nepriznal poľahčujúcu okolnosťou podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona. Pokiaľ teda ide o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, okresný súd ich nesprávne ustálil, v dôsledku čoho ukladal trest vo zvýšenej trestnej sadzbe podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, hoci ho mal ukladať v rámci základnej trestnej sadzby. Taktiež namietal, že okresný súd pri ukladaní trestu nezohľadnil to, že on svoje konanie úprimne oľutoval, žije usporiadaný a riadny život v spoločnej domácnosti so svojou družkou, riadne pracuje a stará sa o dve maloleté deti. V prípade nástupu do výkonu trestu odňatia slobody by nebola zabezpečená výchova a starostlivosť o deti, lebo jeho družka by sama nevedela ich výživu zabezpečiť. V konečnom návrhu žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil veci okresnému súdu, aby ju znova prejednal a rozhodol.

Prokurátor sa k odvolaniam obžalovaných nevyjadril.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o podaných odvolaniach 7. mája 2019.

V priebeh odvolacieho konania bol obžalovaný Y. D. prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, čím u neho pominuli dôvody povinnej obhajoby podľa § 37 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku, preto krajský súd ustanoveného obhajcu JUDr. Zsolta Hodosi opatrením zrušil.

Krajský súd na prejednanie odvolania obžalovaných nariadil termín verejného zasadnutia na 25. februára 2020. Verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili prokurátor a obhajca obžalovaného J. D., sa vykonalo v neprítomnosti poškodených a oboch obžalovaných, ktorí boli o termíne riadne a včas upovedomení. Obžalovaný J. D. sa prostredníctvom svojho obhajcu ospravedlnil a súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Obžalovaný Y. D. sa nedostavil a svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil.

Na verejnom zasadnutí krajský súd doplnil dokazovanie oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/86/2016, 4T/136/2016, 0T/136/2017 a 0T/107/2016 týkajúcich sa obžalovaného Y. D. a podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/149/2015, 2T/128/2015 a Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/24/2017 týkajúcich sa obžalovaného J. D., ďalej aktualizované registre trestov GP SR a lustrácie ZVJS oboch obžalovaných a úradný záznam z 24.2.2020.

Prokurátor v konečnom návrhu žiadal odvolania oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného J. D. v konečnom návrhu žiadal obžalovanému uložiť podmienčný trest alebo trest povinnej práce, nakoľko sa naposledy trestnej činnosti dopustil v roku 2016 a od vtedy žije usporiadaný život.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané

v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podali obžalovaní ako oprávnené osoby, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 odsek 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania obžalovaných sú dôvodné.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, krajský súd zo zápisnice z hlavného pojednávania zistil, že okresný súd nepostupoval správne, nakoľko v rámci dokazovania vôbec neoboznámil podstatný obsah pripojených spisov, hoci išlo o nevyhnutnú podmienku pre správne a zákonné rozhodnutie o trestoch.

Toto pochybenie krajský súd napravil, zároveň sa oboznámil aj s ďalšími vyžiadanými spismi, aktualizovaným lustráciami na oboch obžalovaných a na podklade takto doplneného dokazovania potom sám vo veci rozhodol, lebo mu to procesná situácia umožňovala.

K výrok o treste všeobecne

Vychádzajúc z ust. § 34 odsek 1 Trestného zákona účelom samotného trestu je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradenie iných od páchania trestných činov vyjadrujúc morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom jednotlivé hľadiská ukladania trestu vyplývajú z ust. § 34 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútka, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a skutočnosť, aby trest postihoval iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútka páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie,

pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladania úhrnného trestu podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona spočíva v tom, že páchatel'ovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladaný trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbíhajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, teda že páchatel' spáchal viac trestných

činov, čo ale neplatí, ak sa trest ukladá aj s použitím tzv. asperačnej zásady podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona.

Podľa rovnakých zásad sa postupuje aj pri ukladaní súhrnného trestu, ktorý súd ukladá vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávany trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom, za ktorý už bol odsúdený. Ak Trestný zákon stanovuje v ustanovení § 42 odsek 1 povinnosť spravovať sa pri ukladaní súhrnného trestu zásadami platnými pre ukladanie úhrnného trestu, jeho účelom je snaha zabezpečiť, aby bol páchatel' potrestaný rovnakým spôsobom, ako keby sa o všetkých jeho trestných činoch rozhodovalo v jedinom spoločnom konaní. Súhrnný trest teda nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o všetkých zbíhajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Súhrnný trest je pre páchatel'a priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel' sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Možno teda zosumarizovať, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného (reálneho) súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak bol páchatel' za časť zbíhajúcej sa trestnej činnosti už odsúdený za predpokladu, že na takéto odsúdenie je možné prihliadnuť.

K výroku o treste u obžalovaného J. D.

Tento výrok o treste bolo potrebné zmeniť, nakoľko okresný súd u obžalovaného J. D. nesprávne ustálil obe priťažujúce okolnosti, v dôsledku čoho nesprávne ukladal trest vo zvýšenej trestnej sadzbe postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov, túto obžalovaný v odvolaní síce nenamietal, ale jej priznanie predstavovalo takú chybu, ktorá by odôvodňovala podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, preto na ňu krajský súd prihliadol bez ďalšieho. K tomu treba uviesť, že v posudzovanom prípade nešlo o žiaden súbeh trestných činov. Obžalovaný bol vo výroku o vine rozsudku okresného súdu uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže, pri ktorom sa trestnosť všetkých čiastkových útokov posudzuje v zmysle ust. § 122 odsek 10 Trestného zákona ako jeden trestný čin.

Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol v minulosti odsúdený, obžalovaný v odvolaní už namietal. Podľa názoru krajského súdu dôvodne. Z registra trestov GPS SR obžalovaného je zrejmé, že jeho v poradí prvé evidované odsúdenie z roku 2009 je také, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. V poradí ako druhé v registri trestov má evidované odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/128/2015 z 9. decembra 2015, právoplatným 9. decembra 2015, na ktoré ale nebolo možné prihliadnuť ako na priťažujúcu okolnosť z dôvodu, že táto okolnosť predstavuje zákonný znak súdeného pokračovacieho prečinu krádeže, konkrétne podľa odsek 3 písmeno b) § 212 Trestného zákona, čo je zrejmé zo skutkovej vety výroku o vine rozsudku okresného súdu. V poradení tretie odsúdenie evidované v registri trestov bolo právoplatné až 16. júna 2016, teda po spáchaní aktuálne súdených skutkov.

Priznaním tejto priťažujúcej okolnosti okresný súd porušil zásadu zákazu dvojitého pričítania vyjadrenú v ust. § 38 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorej okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní domáhal priznania ďalšej poľahčujúcej okolnosti, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, v tomto smere jeho odvolanie nebolo dôvodné. Samotné vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní neznamena automaticky aplikovanie tejto poľahčujúcej okolnosti. Na jej priznanie sa vyžaduje, aby páchatel' aktívnym konaním pomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu objasniť všetky predtým neznáme detaily svojej trestnej činnosti, pričom zo spisového materiálu také skutočnosti nevyplývajú.

Rovnako nedôvodne sa obžalovaný v odvolaní domáhal uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Komárno z 11. mája 2017, sp. zn. 2T/24/2017, právoplatným 27. mája 2017, resp. upustenia od uloženia súhrnného trestu. Vo veci Okresného súdu Komárno bol obžalovaný odsúdený za skutok spáchaný od presne nezisteného času do 14. marca 2014. Aktuálne súdené čiastkové útoky obžalovaný spáchal 13. a 18. apríla 2016 a 1. mája 2016, teda až potom, ako bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/128/2015 z 9. decembra 2015, právoplatným 9. decembra 2015. Tento rozsudok tak predstavuje medzník medzi súbehom a recidívou. Inak povedané, skutky spáchané pred 9. decembrom 2015 a po tomto dátume nemôžu byť spáchané

v súbehu, v dôsledku čoho je uloženie súhrnného trestu vylúčené. Pre úplnosť treba uviesť, že ani vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo 16. júna 2016, sp. zn. 2T/149/2015, neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, lebo v danom konaní súd obžalovaného odsúdil taktiež za skutok spáchaný od 17. do 18. novembra 2014, teda opäť pred 9. decembrom 2015.

Krajský súd tak u obžalovaného zistil len jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval. Keďže nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, skonštatoval prevahu poľahčujúcich okolností, v dôsledku čoho postupom podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu. Trest odňatia slobody tak ukladal v rámci rozpätia od 6 mesiacov do 26 mesiacov.

K napadnutému výroku o treste ďalej treba uviesť, že okresný súd pri odôvodnení druhu trestu uviedol len toľko, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody je dané tým, že sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia.

V zásade možno uviesť, že ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona stanovuje zákaz ukladania trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu, ak je trest odňatia slobody ukladajú za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobných dobách (podmiennečného odsúdenia, či podmiennečného prepustenia). Súčasne ale z tohto ustanovenia nevyplýva zákaz uloženia alternatívneho trestu voči trestu odňatia slobody. Ani skutočnosť, že pri ukladaní trestu odňatia slobody má byť použité ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona, nezavazuje súd povinnosti pri ukladaní trestu vychádzať zo všetkých zásad uvedených v § 34 Trestného zákona. V napadnutom rozsudku absentujú akékoľvek úvahy okresného súdu v tom smere, prečo neprichádzali do úvahy alternatívne tresty k trestu odňatia slobody.

Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie, dospel krajský súd k záveru, že okresný súd predsa len postupoval správne, pokiaľ obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody. Aj krajský súd je toho názoru, že iný, alternatívny trest k trestu odňatia slobody, by nespĺnil svoj účel, predovšetkým vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý má evidentné sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o samotnú výšku trestu, krajský súd dospel k záveru, že trest vymeraný na samej dolnej hranici 6 mesiacov bude trestom dostatočným a spravodlivým, plniacim tak funkciu individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Takýto trest zohľadňuje zmenu pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v prospech obžalovaného, jeho postoj k žalovanej trestnej činnosti, tiež dobu, ktorá uplynula od spáchania činu a zároveň zabezpečí čo najmenší vplyv na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, okresný súd postupoval správne, keď obžalovaného postupom podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K výroku o treste u obžalovaného Y. D.

Aj u tohto obžalovaného bolo potrebné výrok o treste zmeniť, nakoľko okresný súd pri ukladaní trestu pochybil hneď vo viacerých smeroch.

Pokiaľ ide o priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol v minulosti odsúdený, táto mu nemala byť priznaná. Z registra trestov GP SR obžalovaného je zrejme, že jeho v poradí prvé evidované odsúdenie je za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda z 3. marca 2015, sp. zn. 1T/35/2015, právoplatným 19. marca 2015. Na toto odsúdenie nebolo možné prihliadnúť ako na priťažujúcu okolnosť z dôvodu, že táto okolnosť predstavuje zákonný znak súdeného pokračovacieho prečinu krádeže, konkrétne podľa odsek 3 písmeno b) § 212 Trestného zákona, čo je zrejme zo skutkovej vety výroku o vine rozsudku okresného súdu.

A keďže pred spáchaním súdeného trestného činu neexistovalo u obžalovaného žiadne iné právoplatné odsúdenie, na ktoré by bolo možné prihliadnúť ako na priťažujúcu okolnosť, krajský súd konštatuje, že priznaním priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona obžalovanému okresný súd porušil zásadu zákazu dvojitého pričítania vyjadrenú v ust. § 38 odsek 1 Trestného zákona spôsobom, ako mu to vyčítal obžalovaný v podanom odvolaní.

V rámci poľahčujúcich a priťažujúcich okolností obžalovaný iné chyby nevytýkal a krajský súd ich vlastným prieskumom nezistil.

Pokiaľ ide o ďalšiu odvolaciu námietku obžalovaného, že mu mal byť ukladajú súhrnný trest aj vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/107/2016, táto nie je dôvodná, čo bude rozvedené ďalej v texte.

Zároveň ale krajský súd zistil, že okresný súd pri ukladaní súhrnného a spoločného trestu pochybil takým spôsobom, ktorý by odôvodňoval podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Konkrétne pochybil v tom smere, že po zrušení celého výroku o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/86/2016 z 13. júna 2016, právoplatného 13. júna 2016, nepremietol do skutkovej vety výroku o vine rozsudku skutkové zistenia zo zrušeného výroku o vine, nepremietol ich v právnej vete, ani v právnej kvalifikácii. Za daného stavu výrok o spoločnom treste neobstojí. Správne mal okresný súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom trestnom rozkaze znova rozhodnúť o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, a následne o spoločnom treste za tento pokračovací trestný čin.

Toto pochybenie okresného súdu nie je zo strany krajského súdu možné napraviť, nakoľko výrok o vine, ktorý trpí uvedenými chybami, nebol a ani nemohol byť odvolaním napadnutý.

Krajský súd preto pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal z takého výroku o vine, ktorý bol ustálený v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Vo výroku o vine bol obžalovaný uznaný za vinného zo skutkov spáchaných v dňoch 2. júna 2016, 4. júna 2016 a 8. júna 2016, právne kvalifikovaných ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 Trestného zákona a zo skutku spáchaného 13. apríla 2016 právne kvalifikovanom ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/86/2016 krajský súd zistil, že v danej veci bol obžalovaný trestným rozkazom z 13. júna 2016, doručeným obžalovanému 13. júna 2016, právoplatným 13. júna 2016, za skutok spáchaný 11. júna 2016 odsúdený podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/134/2016 krajský súd zistil, že v danej veci bol obžalovaný rozsudkom (išlo o prvý odsudzujúci rozsudok, trestný rozkaz nebol vo veci vydaný, obžalovaný bol prítomný na HP pri vyhlásení odsudzujúceho rozsudku) okresného súdu z 10. mája 2017, právoplatným 25. mája 2017, za skutky spáchané 12., 13. a 14. marca 2016 odsúdený podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), § 37 písmeno h), § 38 odsek 2, § 41 odsek 1, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda z 13. júna 2016, sp. zn. OT/86/2016, právoplatný 13. júna 2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Uvedený trest obžalovaný medzičasom vykonal.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/107/2016 krajský súd zistil, že v danej veci bol obžalovaný trestným rozkazom zo 7. júla 2016, doručeným obžalovanému 7. júla 2016, právoplatným 7. júla 2016, za skutok spáchaný 28. júna 2016 odsúdený podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/136/2017 krajský súd zistil, že v danej veci bol obžalovaný trestným rozkazom z 11. septembra 2017, doručeným obžalovanému 11. septembra 2017, právoplatným 11. septembra 2017, za skutok spáchaný 17. augusta 2017 odsúdený podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 2. decembra 2018. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že aktuálne súdené skutky sa zbiehajú so skutkami, ktoré obžalovaný spáchal 12., 13. a 14. marca 2016 (vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/134/2016), ako aj so skutkom spáchaným 11. júna 2016 (vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/86/2016). Zbiehajú sa preto, lebo všetky skutky obžalovaný spáchal skôr, ako bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok 13. júna 2016 vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/86/2016 (doručenie trestného rozkazu obžalovanému do vlastných rúk má účinky vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku). Skutky spáchané po 13. júni 2016 predstavujú recidívu.

Keďže vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/107/2016 bol odsúdený za skutok spáchaný po 28. júni 2016, nebolo možné obžalovanému ukladať súhrnný trest aj vo vzťahu k tomuto odsúdeniu. Tým je daná odpoveď na túto jeho sťažnostnú námietku.

Možno teda zosumarizovať, že obžalovanému bolo potrebné v tomto prípade ukladať súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona. Zo všetkých zbiehajúcich sa trestných činov je najprísnejšie trestný

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, za ktorý Trestný zákon ustanovuje trest odňatia slobody v rozpätí od 1 do 5 rokov.

Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd správne ustálil, že obžalovanému je potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda vo veci sp. zn. 4T/134/2016.

Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní domáhal upustenia od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, tento postup nepovažoval krajský súd za dôvodný vzhľadom na osobu obžalovaného, mieru jeho narušenia, jeho zjavné sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, ale aj vzhľadom na rozsah a charakter trestnej činnosti, za ktorú sa ukladá súhrnný trest.

Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody obžalovanému krajský súd obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. U obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval. Priťažovalo mu podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov. V konečnom súčte bol pomer týchto okolností vyrovnaný, preto podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona krajský súd ukladal trest odňatia slobody v rámci celého zákonného rozpätia 1 až 5 rokov, opäť reflektujúc fakt, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie, dospel krajský súd k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov bude vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti spáchania skutkov trestom primeraným, spravodlivým, zodpovedajúcim potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a bude tiež dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

Takýto trest zohľadňuje zmenu pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v prospech obžalovaného, jeho postoj k žalovanej trestnej činnosti, tiež dobu, ktorá uplynula od spáchania činu a zároveň zabezpečí čo najmenší vplyv na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, v tomto smere okresný súd postupoval správne, keď obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, lebo tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním týchto trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z prezentovaných dôvodov krajský súd podľa ust. § 321 odsek 1 písmeno d), odsek 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil u oboch obžalovaných vo výroku o treste a spôsobe jeho výkone a na základe ust. § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol, nakoľko mu to procesná situácia umožňovala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.